

UNIVERZA
V LJUBLJANI

PEF

Pedagoška
fakulteta

Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta
Oddelek za specialno in rehabilitacijsko pedagogiko

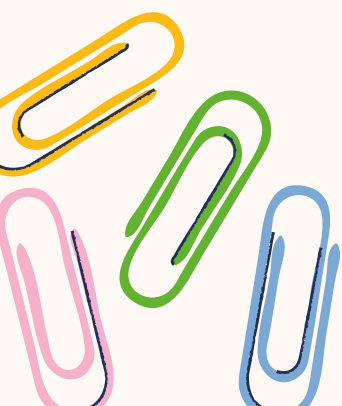
*Dejavnost za razvoj telesnega področja v
srednjem in poznem otroštvu*

Avtorici

Anika Kržišnik (ak43908@student.uni-lj.si) in
Jona Urbanc Znoj (ju78804@student.uni-lj.si),
študentki logopedije in surdopedagogike

Mentorica: Dr. Mojca Vrhovski – Mohorič
Besedilo ni lektorirano.
Učenje in poučevanje OPP, 2024/2025

Januar, 2025

NAGOVOR

Spoštovani starši, vzgojitelji in ostali pedagoški delavci!

Vodnik *"Za uspešen šolski dan pripravim torbo sam!"* je nastal, ker meniva, da je samostojna priprava šolske torbe pomemben del izobraževalne poti za vsakega otroka. Morda se priprava šolske torbe na videz ne zdi zahteven proces, pa vendar so zanj potrebne sistematičnost, pozornost in motorične spretnosti. Vodnik spodbuja tudi orientacijo v času in prostoru, saj se mora otrok za pripravo šolske torbe orientirati po urniku in hkrati v prostoru najti vse potrebne pripomočke.

Vodnik je namenjen otrokom v srednjem in poznem otroštvu. Zajema celotno perspektivo priprave šolske torbe, od razvojnih mejnikov in strategije do opažanj ob izvedbi vodnika. V zaključku sva najino idejo povezali z znanstvenim člankom o fizično aktivnem učenju za otroke z učnimi težavami v šolah za otroke s posebnimi potrebami. Dodali sva tudi nekaj idej za prilagoditve, ki bi tem otrokom najin vodnik naredile bolj dostopen.

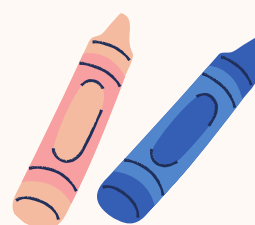
KAZALO

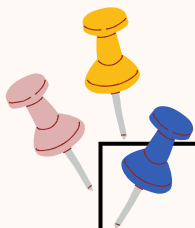
1. MEJNIKI TELESNEGA RAZVOJA V SREDNJEM IN POZNEM OTROŠTVU . . .	4
1.1 Utemeljitev strategije z razvojnimi mejniki	6
2. DEJAVNIKI USPEŠNEGA UČENJA	7
3. STRATEGIJA	8
3.1 Cilji strategije	8
3.2 Poučevalni trikotnik	9
3.3 Besedni in vizualni prikaz korakov strategije	10
3.4. Opazanja ob izvedbi vodnika	18
4. PREDSTAVITEV STROKOVNEGA ČLANKA	19
4.1. Pomembni poudarki	19
4.2. Posebne potrebe, opisane v članku	20
4.3. Strategije in dejavnosti poučevanja	21
4.4. Predstavitev raziskovalnih rezultatov	22
4.5. Interpretacija strategije preko strokovnega članka	24
5. VIRI IN LITERATURA	25

1. MEJNIKI TELESNEGA RAZVOJA V SREDNJEM IN POZNEM OTROŠTVU

MEJNIK	OPIS	PRIMER
razvoj okostja	Dokončno se oblikuje otrokovo okostje, še posebej ukrivljenost hrbtenice , ki dobi svojo skoraj končno obliko.	Lara ima pravilno držo med pisanjem domače naloge.
razvoj kompleksnih gibalnih sposobnosti	Gibalni razvoj se izpopolnjuje v moči, hitrosti, natančnosti in prefinjenosti gibov. Pojavljajo se vse zapletenejše gibalne aktivnosti , npr. fina motorika in pisanje, ki zahtevata veliko stopnjo koordinacije različnih mišičnih struktur in razvitost gibalnih živčnih centrov.	Maja, desetletna učenka, zdaj zmore hitro in tekoče pisati, pri čemer njena pisava postaja vse bolj berljiva in natančna, saj so se njene fine motorične spretnosti in koordinacija rok povsem razvile.
učenje gibalnih spretnosti	Otroci, starejši od 7 let, se novih gibalnih tehnik učijo izredno hitro in brez večjih naporov.	Luka, star sedem let, zna zelo dobro voziti kolo brez pomožnih koles. Rok je v treh dneh osvojil osnovne gibe, ki jih potrebuje pri igranju košarke.

<p>posebnosti gibalne aktivnosti in pričetek športnega treninga</p>	<p>Izredno hitro usvajanje novih zahtevnih gibalnih spretnosti. Od 7. leta dalje imajo otroci veliko nakopičene energije, ki je ne uspejo porabiti sproti - v šoli in doma. Najboljši čas za začetek sistematičnega ukvarjanja s športom in pričetek rednega treninga.</p>	<p>Jaka, star osem let, hodi trikrat na teden na treninge nogometa, vsak daljši odmor v šoli pa preživi v telovadnici, kjer se s sošolci igrajo igre z žogo in lovijo.</p>
<p>pomen kinestetične in taktilne občutljivosti</p>	<p>Razvoj sposobnosti prepoznavanja oblike in teže predmeta brez prisotnih vizualnih informacij. Največje težave se pojavljajo pri ocenjevanju teže predmetov, če med seboj primerjamo precej različno težke predmete. Na oblikovanje odgovora ima velik vpliv otrokova splošna raven miselnega razvoja.</p>	<p>Tina z zaprtimi očmi prepozna, da v roki drži kroglo in ali je ta težka ali lahka. Če bi v roki držala kocko in kroglo, bi brez težav prepoznala obliki, težavo pa bi ji povzročala ocena njune teže.</p>
<p>dojemanje prostorskih odnosov v povezavi z govorom</p>	<p>Razlikovanje predmetov po najbolj pomembnih lastnostih: oblika, velikost, položaj v prostoru. Uporaba besed ima veliko vlogo pri zaznavanju prostora in prostorskih odnosov. Pomembna je uporaba predlogov (v, na, pod, nad, od) in kazalnih zaimkov. Prej usvoji pojem desne roke kot leve.</p>	<p>Miha, šestletni učenec, zna pravilno slediti navodilu: »Na kocko postavi medvedka, pred kocko postavi bombon, levo od nje pa žogico.«</p>

<p>oblika in velikost predmeta</p>	<p>Po petem letu ni več enačenja oblike predmeta s samim predmetom, ampak postane to le ena od lastnosti predmeta.</p>	<p>Jan pove, da je košarkaška žoga rumena, okrogla in lahka.</p>
------------------------------------	---	--

Povzeto po Horvat in Magajna, 1989.

UTEMELJITEV STRATEGIJE Z RAZVOJNIMI MEJNIKI

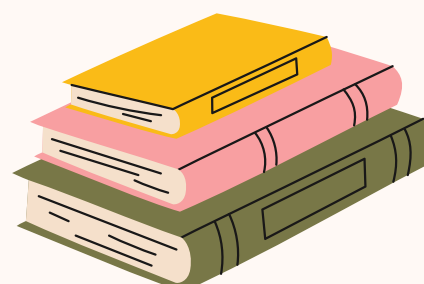
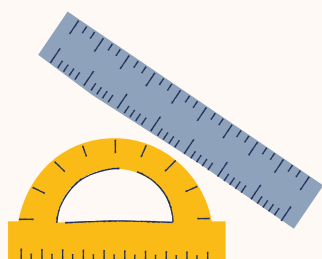
Dejavnost priprave šolske torbe ni zgolj praktična veščina, ampak vključuje celostni razvoj otrokovih sposobnosti. Z razvojnimi mejniki se povezuje na več ravneh.

Prispeva k **razvoju kompleksnih gibalnih spretnosti**, saj vključuje fine motorične spretnosti, kot so odpiranje in zapiranje zadrg in zlaganje zvezkov in učbenikov v šolsko torbo. Te dejavnosti zahtevajo natančne premike prstov in rok ter dobro koordinacijo različnih mišičnih struktur.

Spodbuja tudi **razvoj kinestetične in taktilne občutljivosti**, saj otroci pri razporejanju šolskih potrebščin v šolsko torbo ocenjujejo in prepoznavajo njihovo obliko in težo. To je pomembno za miselni razvoj.

Poleg tega dejavnost priprave šolske torbe krepi **dojemanje prostorskih odnosov**, saj se med pripravo otroci učijo prostorskega zavedanja. Vanjo morajo pravilno razporediti šolske potrebščine, pri čemer upoštevajo navodilo »dati težje predmete bližje hrbtu« in kako torbo pravilno uravnotežiti.

Spodbuja se tudi **otrokovo razumevanje oblike in velikosti predmetov**, saj se nauči razlikovati med različnimi potrebščinami, jih razvrstiti po velikosti in jih ustrezno tudi zložiti v šolsko torbo.

2. DEJAVNIKI USPEŠNEGA UČENJA

Marentič Požarnik (2008) dejavnike uspešnega učenja klasificira v štiri skupine:

Notranji dejavniki:

a) fiziološki

- stanje čutil; Ali dobro slišim? Ali dobro vidim?
- zdravstveno stanje; Ali imam vročino?
- splošni nivo telesne energije in kondicije; Ali sem utrujena? Ali sem dovolj močna, da dvignem šolsko torbo?

b) psihološki

- umske in druge sposobnosti; Ali si lahko zapomnim kompleksnejša navodila? Ali si lahko zapomnim, kaj piše na urniku?
- stil učenja in spoznavanja; Ali si bolje zapomnim, če mi nekdo pokaže ali pove?
- motiviranost za učenje; Ali si želim naučiti pripraviti šolsko torbo?

Zunanji dejavniki:

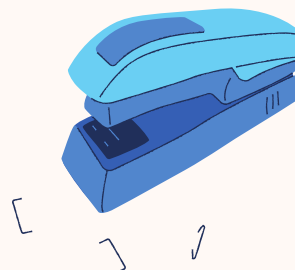
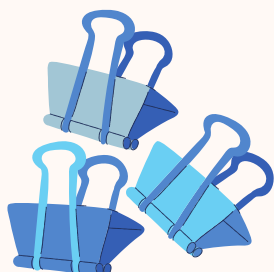
c) fizikalni

- opremljenost in oblikovanost prostora za učenje; Ali imam na voljo dovolj potrebščin in prostora, da pripravim šolsko torbo?

d) socialni

- podpora družine in družbe na splošno; Ali me doma spodbujajo, da šolsko torbo pripravim sama?

Marentič Požarnik (2008) v svoji knjigi poudarja, da se vsi dejavniki med seboj prepletajo in jih je moremo enostavno ločevati. Navaja, da zunanji dejavnik lahko hitro postane notranji dejavnik, če se ga učenec zave, in vpliva na raven njegove prizadevnosti, na njegovo samovrednotenje in občutek (ne)uspešnosti.

3. STRATEGIJA

3.1. CILJI STRATEGIJE

- Otrok pred pripravo šolske torbe samostojno izprazni torbo.
- Otrok samostojno po urniku izbere in v šolsko torbo pospravi vse potrebne zvezke, učbenike in peresnico za posamezen dan.
- Otrok pravilno razporedi šolske potrebščine v torbo, pri čemer upošteva velikost in težo predmetov, da torbo optimalno napolni.
- Otrok ob pripravi šolske torbe preveri, da so vsi potrebni pripomočki za posamezne predmete (peresnica, zvezki, učbeniki) prisotni in ustrezno organizirani.

3.2. POUČEVALNI TRIKOTNIK

Namenjena **posameznim** učencem s posebnimi potrebami (za intenzivne, individualne intervencije).

POSEBNA STRATEGIJA

Namenjena **manjšim skupinam** učencev s specifičnimi potrebami.

USMERJENA STRATEGIJA

Namenjena **večini** učencev.

SPLOŠNA STRATEGIJA

Strategija "Za uspešen šolski dan pripravim torbo sam" je namenjena večini otrok v srednjem in poznem otroštvu, zato sva jo uvrstili med **splošne strategije**. Ker gre vsak otrok v šolo in s seboj potrebuje šolske potrebščine, se mora naučiti pripraviti svojo šolsko torbo. Pomembno je, da priprava šolske torbe poteka sistematično, saj se tako izognemo, da bi otrok kaj pozabil, hkrati pa mora to postati tudi del njegove vsakodnevne rutine.

3.3. BESEDNI IN VIZUALNI PRIKAZ KORAKOV STRATEGIJE

Imaš šolsko torbo za jutri že pripravljeno?

Pred pripravo šolske torbe preveri:

1. Ali imaš ob sebi šolsko torbo?
2. Ali imaš ob sebi urnik?
3. Ali imaš ob sebi šolske potrebščine?
4. Ali ti lahko kdo pomaga?

Če si na vsaj 3 vprašanja odgovoril z **DA**,
začni s pripravo torbe.

1. KORAK: ODPRI ŠOLSKO TORBO

Slika 1

Slika 2

2. KORAK: IZPRAZNI ŠOLSKO TORBO

Slika 3

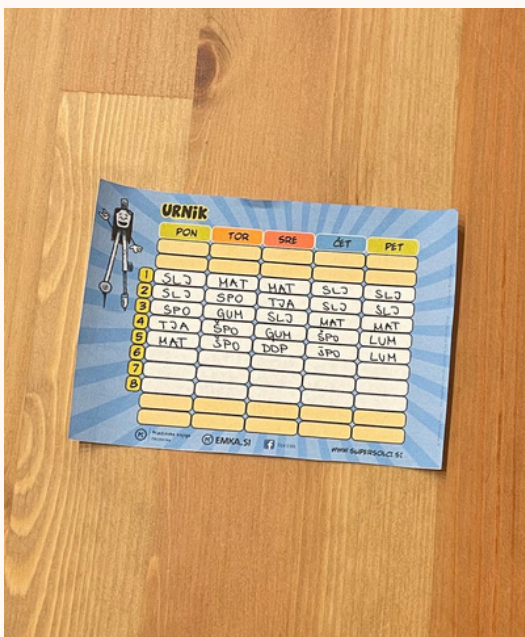
Slika 4

3. KORAK: IZ PREDALA VZEMI ZVEZKE IN UČBENIKE, KI JIH POTREBUJEŠ

Slika 5

4. KORAK: PREVERI URNIK

Slika 6

5. KORAK: NA MIZO POLOŽI POTREBNE ZVEZKE, UČBENIKE IN PERESNICO

Slika 7

6. KORAK: UČBENIKE IN ZVEZKE RAZVRSTI PO VELIKOSTI

Slika 8

**7. KORAK: UČBENIKE IN ZVEZKE POLOŽI V TORBO
OD NAJVEČJEGA DO NAJMANJŠEGA**

Slika 9

**8. KORAK: NA VRH ŠOLSKE TORBE DODAJ
PERESNICO**

Slika 10

9. KORAK: V STRANSKI ŽEP DODAJ STEKLENIČKO ZA VODO

Slika 11

10. KORAK: PREVERI, ČE IMAŠ VSE POTREBNO

Slika 12

11. KORAK: ZAPRI ŠOLSKO TORBO

Slika 13

ČESTITAM, USPELO TI JE!

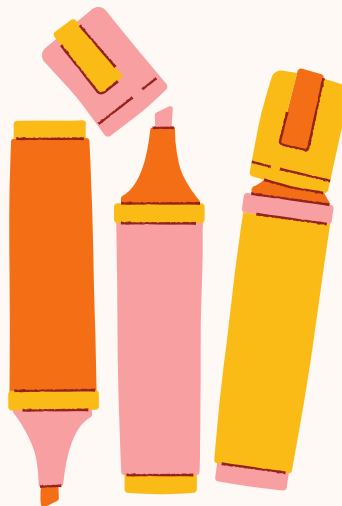
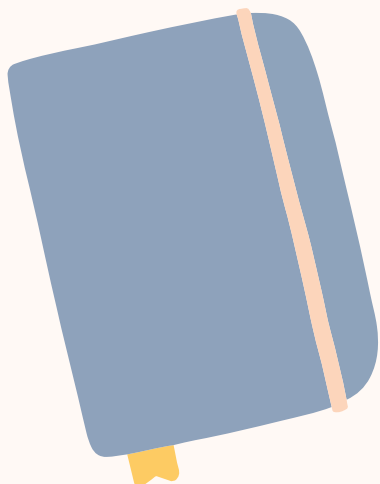

3.4. OPAŽANJA OB IZVEDBI VODNIKA

Dejavnost sva preizkusili na dveh otrokih – deklici in dečku.

Deklica je stara 6 let, kar je ravno začetek srednjega otroštva. Obiskuje prvi razred osnovne šole. Navodil sama še ni znala prebrati, zato sva jih ji prebrali midve, pomagala pa si je tudi s slikami. Vsa navodila je razumela in jim zelo natančno sledila. Presenečena sem bila, da ni vedela, kaj je urnik. Po pogovoru z njeno mamo sem izvedela, da ga v prvem razredu še ne uporabljajo. Vsi prvošolci v ponedeljek v šolo prinesejo šolsko torbo z vsemi potrebščinami in jo šele v petek odnesejo domov. Sklepava, da je bila ravno zato za pripravo šolske torbe zelo zagreta, saj to počne le enkrat na teden.

Deček je star 11 let, kar je zgornja meja poznega otroštva. Obiskuje šesti razred osnovne šole. Navodila je z lahkoto prebral, jih v celoti razumel in jim hitro sledil. Občutno hitreje je pripravil šolsko torbo kot njegova 6 let mlajša sestra. Opazili sva, da nad nalogo ni bil ravno navdušen, saj mu ni predstavljala nikakršnega izziva, prav tako pa je priprava šolske torbe zanj vsakdanje opravilo že zadnjih pet let.

4. PREDSTAVITEV ZNANSTVENEGA ČLANKA

Za predstavitev znanstvenega članka sva si izbrali članek z naslovom Telesno aktivno učenje za učence z učnimi težavami v šolah za učence s posebnimi potrebami (angl. Physically active learning for children with learning disorders attending special-needs schools: A program evaluation). Članek so napisali Vivian Meijers, Anneke C. Timmermans, Chiara T.M. Verheij, Joanne Smith in Esther Hartman.

4.1. POMEMBNI POUČENKI

1. Prevalenca učnih težav

- Med **5% in 15%** otrok ima v času šolanja učne težave.
- Učne težave so pogostejše pri **dečkih** kot pri deklicah .
- Učne težave pogosto sovpadajo z **vedenjskimi motnjami** (ADHD in motnje avtističnega spektra).

2. Pomen telesne aktivnosti za otroke z učnimi težavami

- Otroci z učnimi težavami od 10. do 17. leta so **manj fizično aktivni** in kažejo visoko raven sedečega življenjskega sloga, kar posledično lahko vodi v otroško **debelost, slabše zdravje, pogosto slabše motorične spretnosti in telesno pripravljenost** v primerjavi z vrstniki brez učnih težav.

3. Telesno aktivno učenje (PAL)

- **Šole so pomembne** za uspešno spodbujanje telesne aktivnosti.
- Program telesno aktivnega učenja (PAL) rešuje **problem prekomernega sedenja v šoli**.
- Program PAL nadomesti čas sedečih dejavnosti s telesno aktivnostjo **brez izgube časa za pouk**.
- Telesna aktivnost izboljšuje **kognitivne funkcije in učne dosežke**, zlasti pri otrocih z učnimi težavami.

4. Program PAL v šolah s posebnimi potrebami

- Pretekle raziskave kažejo, da je program PAL izvedljiv v šolah za učence s posebnimi potrebami, **če je prilagojen njihovim potrebam**.
- Če otroci z učnimi težavami pri telesni aktivnosti med PAL uro manj sodelujejo, lahko to potencialno oslabi pričakovane pozitivne učinke programa PAL na učno uspešnost. Zato je potrebno vrednotenje programa PAL, namenjenega šolam za učence s posebnimi potrebami, preden se nadalje razvija in ocenjuje njegova učinkovitost.

4.2. POSEBNE POTREBE, OPISANE V ČLANKU

Članek se osredotoča na osebe z učnimi težavami, ki obiskujejo šole za učence s posebnimi potrebami na Nizozemskem. Ker učne težave pogosto sovpadajo z vedenjskimi motnjami in motnja pozornosti s hiperaktivnostjo (ADHD) in motnja avtističnega spektra, so vključene tudi osebe z omejenimi motnjami. V članku avtorji navajajo, da imajo otroci z učnimi težavami težave pri učenju in uporabi temeljnih akademskih spretnosti (npr. matematike, branja, pisnega izražanja). Nadalje pišejo, da te težave povzročijo to, da so njihove akademske spretnosti merljivo nižje od pričakovanih, glede na njihovo starost. Poleg težav na akademskem področju pa imajo pogosto slabše motorične spretnosti in telesno pripravljenost v primerjavi z vrstniki brez učnih težav. Avtorji pravijo, da je otroke z učnimi težavami potrebno spodbujati tako pri razvoju akademskih kot tudi telesnih aktivnosti.

4.3. STRATEGIJE IN DEJAVNOSTI POUČEVANJA

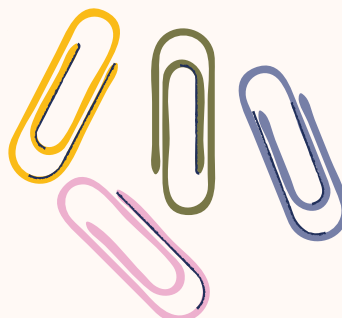
Otroci z učnimi težavami, ki obiskujejo šole za učence s posebnimi potrebami, imajo drugačne zahteve in se učijo na drugačen način, kot otroci v rednih osnovnih šolah. Potrebujejo nekoliko več vaje in ponavljanja učne snovi. PAL program je bil na Nizozemskem razvit za redne osnovne šole, ker pa je imel nadpovprečne rezultate, so ga ustrezno prilagodili tudi za delo z otroki v šolah za otroke s posebnimi potrebami.

PAL program telesno aktivnega učenja sestavljajo **šolske ure matematike in jezika**, med katerimi so otroci telesno aktivni. Pri poučevanju se učitelji osredotočajo predvsem na **ponavljanje in avtomatizacijo konceptov**, ki so učencem že znani oz. so se z njimi pri pouku že srečali.

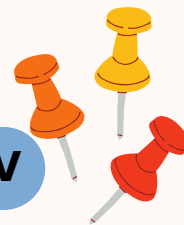
Program zajema **3 šolske ure PAL na teden** v obdobju dvaindvajsetih tednov. Vsaka šolska ura traja od **20 do 30 minut**. Poučuje učitelj, ki je predhodno opravil izobraževanje, v pomoč pa mu je **spletna aplikacija na interaktivni tabli**. Ta prikazuje vaje, ki jih morajo otroci izvajati. Vsak učenec stoji na svojem mestu, zraven ali za šolsko klopjo, tako, da imajo vsi dovolj prostora za gibanje.

Na začetku vsake PAL ure se **ogrejejo**, da se pripravijo na pouk in vnaprej povadijo nekaj osnovnih vaj in gibov. Spletna aplikacija na interaktivni tabli izbere naključno serijo vaj (počepi, poskoki...), ogrevanje pa traja 2 minuti. Takoj po ogrevanju začnejo s **poukom**. Otroci med poukom matematike delajo izpadne korake med štetjem števil, pri pouku jezika črkujejo besede tako, da skočijo na mestu za vsako izgovorjeno črko, med iskanjem odgovora na vprašanje tečejo na mestu.

Učitelji se osredotočajo na to, da spodbujajo **učencevo aktivno sodelovanje**, skrbijo za **pravilno izvedbo nalog in vaj**, hkrati pa ves čas zagotavljajo varnost vseh udeležencev. Posebno pozornost namenjajo ustvarjanju **spodbudnega učnega okolja**, kjer so vsi učenci **motivirani**, pri tem pa pazijo, da so aktivnosti **prilagojene** sposobnostim posameznikov ter da potekajo brez tveganja za poškodbe.

4.4. PREDSTAVITEV RAZISKOVALNIH REZULTATOV

Cilj te študije je bil oceniti PAL program telesno aktivnega učenja v šolah za otroke s posebnimi potrebami na podlagi ocenjevanja **učiteljeve aktivnosti** (angl. dose delivered), **učenčeva aktivnosti** (angl. dose received) in **povezave značilnosti otrok z aktivnostjo** pri pouku.

Študija je bila izvedena na **dveh šolah** za otroke s posebnimi potrebami na severu Nizozemske. Sodelovalo je **37 otrok iz štirih razredov** in njihovi učitelji. Učiteljevo aktivnost so učitelji merili in v dnevnik zapisovali sami, na vsakih 6 tednov pa so prišli strokovnjaki izmerit še aktivnost učencev. Aktivnost učencev predstavlja njihova osredotočenost pri vsaki nalogi, ki so jo dobili.

Učiteljeva aktivnost:

- Trajanje telesno aktivnega učenja (PAL) je bilo v povprečju **12 minut**; 2 minuti za ogrevanje in 10 minut pouka matematike ali učenja jezika.
- Izvedenih je bilo **97,2% šolskih ur PAL** – sedemdeset od dvainsedemdesetih. V **95,8%** so se na začetku vsake učne ure **ogreli** – to pomeni devetinšestdesetkrat od dvainsedemdesetih ogrevanj.

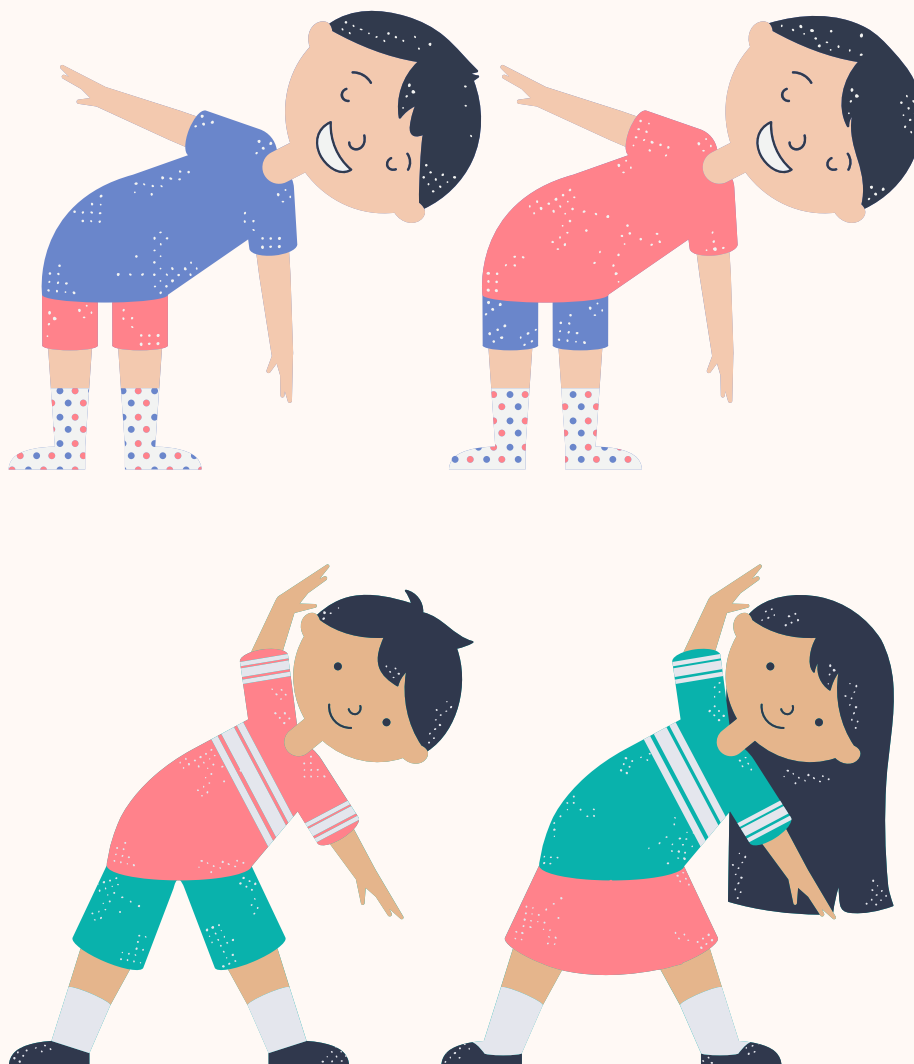
Učenčeva aktivnost:

- Učenci so bili osredotočeni na naloge, ki so bile povezane z **učno snovjo**, v **81,6%**, na naloge, ki so bile povezane z **gibanjem**, pa v **79,2%**.
- **Telesna aktivnost** je v povprečju znašala **43,3%**, kar je približno 5 minut. Kljub temu, da je bil program prilagojen z enostavnejšimi vajami in krajšimi šolskimi urami, je bil odstotek telesne aktivnosti nižji kot pri otrocih v rednem osnovnošolskem izobraževanju, kjer je povprečje znašalo 64%. To si lahko razlagamo s tem, da imajo **otroci težave pri usklajevanju reševanja nalog pri pouku in vzporedno telesno aktivnostjo** v kombinaciji z **nižjo motorično sposobnostjo in slabšo telesno pripravljenostjo**.
- Nepričakovana ugotovitev je bila tudi ta, da so imeli otroci v rednem osnovnošolskem izobraževanju 5-10% nižji rezultat pri **osredotočenosti na naloge, ki so bile povezane z učno snovjo**. To je ravno v nasprotju z večino raziskav, ki so pokazale, da so otroci z učnimi težavami, ki obiskujejo šole za učence s posebnimi potrebami, **v povprečju manj osredotočeni na učno snov** v primerjavi s svojimi vrstniki. Možna razlaga za to ugotovitev je, da je v razredu veliko **manj učencev** v primerjavi z rednim izobraževanjem, kar prispeva k večji učinkovitosti učenja, saj posledično otroci prejmejo več **pozornosti in individualnih učnih priložnosti**.

Značilnosti otrok v povezavi z aktivnostjo pri pouku:

- Kakršne koli razlike med spoloma, starostjo otrok ter posebnimi potrebami ni bilo.
- Razlika se je pokazala le pri otrokovih **motoričnih sposobnostih** – pri **ročnih spretnostih** in **ravnotežju**. Otroci, ki so imeli bolj razvite motorične spretnosti, so porabili bistveno manj časa za naloge, povezane z gibi, saj so jih veliko **hitreje avtomatizirali**. Kasneje so jih lahko izvajali z minimalnim naporom in pozornostjo.

Te ugotovitve kažejo, da je razvijanje motoričnih sposobnosti in telesne pripravljenosti pri otrocih z učnimi težavami, ki obiskujejo šole za učence s posebnimi potrebami, ključnega pomena.

4.5. INTERPRETACIJA STRATEGIJE PREKO STROKOVNEGA ČLANKA

Priprava šolske torbe spodbuja organizacijske in motorične spretnosti učencev, saj vključuje več korakov, ki jih morajo otroci **razumeti, izvajati in jih kasneje tudi avtomatizirati**. Po prebranem članku o PAL programu meniva, da bi najino strategijo lahko uporabljali tudi učenci z učnimi težavami, ki obiskujejo šole za otroke s posebnimi potrebami, v kolikor bi jo ustrezno **prilagodili**. Za začetek sva izpostavili nekatere prednosti in pomanjkljivosti najine strategije za delo z učenci z učnimi težavami.

PREDNOSTI

- Z rednim pripravljanjem šolske torbe otroci postopoma avtomatizirajo korake, kar izboljša njihove motorične spretnosti in organizacijo.
- Slike naredijo vodnik bolj privlačen, kar otrokom z učnimi težavami pomaga ohraniti pozornost.
- Proces priprave šolske torbe zahteva fizično aktivnost s čimer se po ugotovitvah PAL programa poveča osredotočenost na nalogo, hkrati pa se razvijajo motorične spretnosti.
- Redno izvajanje dejavnosti z elementi PAL (kot je povezovanje gibanja z učenjem), pomaga otrokom, da si bolje zapomnijo zaporedje.

POMANKLJIVOSTI

- Naloga vsebuje kar precej korakov, kar je pri učencih z učnimi težavami lahko problematično, saj težje ohranijo pozornost.
- Pri otrocih z učnimi težavami, ki imajo tudi nižje motorične spretnosti, bi lahko nekatere naloge, kot je zapiranje zadrge ali organiziranje težjih predmetov, predstavljale problem.
- Otroci z učnimi težavami bodo potrebovali več vodenja in nadzora pri dejavnosti, saj jo je potrebno prilagoditi njihovim individualnim potrebam.

Glede na ugotovitve PAL programa sva pripravili nekaj prilagoditev, ki bi najin priročnik naredili bolj dostopen za učence s posebnimi potrebami, s poudarkom na učencih z učnimi težavami. Ključno je, da bi strategijo razdelili na več manjših korakov, saj se te otroci težje osredotočijo na daljše naloge, hkrati pa se njihova osredotočenost izboljša s krajšimi, strukturiranimi nalogami. Vključili bi tudi dodatno gibanje, npr. da mora otrok po šolske potrebščine na različna mesta, saj bi s tem spodbujali negove motorične spretnosti. Še en zelo pomemben element pa je ponavljanje. Otrok s posebnimi potrebami mora nalogo izvesti večkrat. Dejavnost lahko prilagodimo tudi tako, da nalogo poenostavimo in skrajšamo, npr. da pripravi potrebne stvari le za en predmet. V strategijo bi lahko vključili tudi še kakšno dodatno vrsto gibanja npr. z izpadnimi koraki pojdi do predala z zvezki in jih v lahkem teku prinesi nazaj.

5. VIRI IN LITERATURA

- Horvat, L., & Magajna, L. (1989). Razvojna psihologija (2. natis, str. 263). Državna založba Slovenije.
- Marentič-Požarnik, B. (2008). Psihologija učenja in pouka (1. izd., str. 299). DZS.
- Meijers, V., Timmermans, A. C., Verheij, C. T. M., Smith, J., Hartman, E. (2024). Physically active learning for children with learning disorders attending special-needs schools: A program evaluation. *Research in Developmental Disabilities*, 150, 104749. Dostopno na <https://doi.org/10.1016/j.ridd.2024.104749>

VIRI SLIK:

Vse fotografije so iz osebnega arhiva.

Vodnik je oblikovan v programu Canva.